

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Pál Helga ügyvéd által képviselt V. Zrt. felperesnek a Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen közrendvédelmi bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. május 17. napján kelt K.27.575/2006/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság K.27.575/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 19.500.- /azaz tizenkilencezer-ötszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

H. közúti határátkelőhelyen 2006. június 29-én Ausztria irányából magyar felségjelzésű autóbusz - amelynek üzemeltetője a felperes - utasaként G. G. hontalan személy belépésre jelentkezett a Magyar Köztársaság területére. Az intézkedő határőr miután megállapította, hogy a külföldi érvényes magyar vízummal nem rendelkezik, őt Ausztria területére visszairányította, ahová az autóbusz vissza is szállította.

A Határőr Igazgatóság Határrendészeti Kirendeltsége a 2006. július 3. napján kelt I-1/4596-11/2006. számú határozatával a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvénynek /a továbbiakban: Idtv./ a felelősségi szabályokat tartalmazó 86. §-ának /2/ és /5/ bekezdése alapján a felperest 1.119.520.- Ft közrendvédelmi bírsággal sújtotta.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2006. július 28. napján kelt 106-ké-13859/1/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az első- és másodfokú határozat hatályon kívül helyezését kérte, vitatva a bírságfizetési kötelezettségét. Előadta, hogy mindent megtett ellenőrzési kötelezettsége teljesítése során, de nincs jogszabályi lehetősége a személyszállítási szolgáltatás megtagadására az utas beutazáshoz szükséges úti okmányainak hiányában. A hontalan személy érvényes menetjeggyel rendelkezett, azonban nem volt hajlandó átadni az útlevelét, csak felmutatta azt. Álláspontja szerint az Idtv. 86. §-ában szabályozott bírságolás nincs összhangban az 1986. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló Egyezmény /a továbbiakban: Egyezmény/ 26. cikkében foglaltakkal.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában az Idtv. 86. §-ának /1/ és /5/ bekezdései alapján megállapította, hogy a felperesnek az általa szállított külföldi vízumának meglétéről és érvényességéről a szállítást megelőzően meg kellett volna bizonyosodnia. A hontalan személy érvényes magyar vízumának hiánya miatt a felperesnek visszaszállítási kötelezettsége keletkezett, amely alapján terhére a hatóság közrendvédelmi bírságot jogszerűen szabott ki. A felperesnek meg kell bizonyosodnia arról, hogy a külföldi a beutazáshoz szükséges feltételekkel rendelkezik, e törvényes kötelezettsége alól nem mentesíti, hogy az utas a jegy árát megfizette. Az elsőfokú bíróság részletesen idézte az Egyezmény 26. cikkét, az Európai Unió Tanácsának az Egyezmény 26. cikkét kiegészítő 2001/51/EK irányelvét, továbbá az Európai Unió Tanácsának a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendeletet és megállapította, hogy a vízum ellenőrzésére az uniós jog lehetőséget biztosít, az Idtv. 86. §-ának /5/ bekezdésében meghatározott szankció mértéke pedig nem ellentétes a nemzetközi szabályozással, az Irányelvben megfogalmazott arányosság követelményének megfelel.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresete teljesítését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Lényegében megismételte és fenntartotta a kerestében foglaltakat.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Idtv. 86. §-ának /1/ bekezdése alapján a külföldi szállító közúti személyszállító jármű üzemeltetőjének - a Magyar Köztársaság területére, illetve területén át más célállamba szállítást megelőzően - meg kell bizonyosodnia arról, hogy a külföldi rendelkezik a beutazáshoz vagy átutazáshoz szükséges feltételekkel /érvényes úti okmány és vízum/. E törvényhely konkrétan megjelölte, hogy a felperes megbizonyosodási kötelezettsége mire vonatkozott, amellyel a külföldi buszjegy vásárlása semmiféle kapcsolatban nincs.

Az Idtv. 86. §-ának /2/ bekezdés a/ pontja visszaszállítási kötelezettséget állapít meg az üzemeltető terhére, ha a külföldi utasának a Magyar Köztársaság területére történő beléptetését a törvényben meghatározott valamely feltétel hiánya miatt tagadták meg. A felperes visszaszállítási kötelezettségét az alapozta meg, hogy az általa szállított vízumkötelezettség alá eső külföldi utas érvényes vízummal a Magyar Köztársaság területére való beléptetéskor nem rendelkezett, és ezért a belépését a határőrség megtagadta.

Az Idtv. 86. §-ának /4/ bekezdése alapján azt az üzemeltetőt kell a hatóságnak határozattal kötelezni a visszaszállításra és az ezzel felmerülő költségek viselésére, aki vitatja a visszaszállítási, illetőleg költségviselési kötelezettségét. A felperes az Idtv. 86. §-ának /2/ bekezdés a/ pontja alapján fennálló kötelezettségének önként eleget tett, így e körben határozattal való kötelezésére nem volt szükség. Az Idtv. 86. §-ának /5/ bekezdése alapján azonban a közrendvédelmi bírság megfizetésére nemcsak azt az üzemeltetőt kell kötelezni, akit költségviselési-, hanem azt is, akit visszaszállítási kötelezettség terhel, így a hatóság határozatával nem sértett jogszabályt, amikor a felperest 4.000.- eurónak megfelelő forint összegű közrendvédelmi bírsággal sújtotta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében részletesen ismertetett Egyezmény 26. cikke, a 2001/51/EK irányelv, az 539/2001/EK rendelet továbbá az Idtv. 86. §-ának összevetése alapján helytállóan állapította meg, hogy az Idtv. szabályozása megfelel az uniós szabályozásnak, a közrendvédelmi bírság mértéke akként került megállapításra, hogy a szankció visszatartó hatású és arányos mértékű legyen.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a felülvizsgálati eljárásban az igazgatója képviselte, ezért részére a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése

szerint alkalmazandó Pp. 75. §-ának /3/ bekezdése alapján perköltséget nem állapíthatott meg.

A felperes a felülvizsgálati kérelmén 16.500.- Ft illetéket lerótt, ezért a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt további felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. május 28.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Lénártné dr. Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő